

Micky Faas
Motivatiebrief bij toelating ArtScience
Juli 2019

WAAROM IK (GEEN) ARTSCIENCE GING STUDEREN

Het is inmiddels de tweede keer dat ik deze - , of in elk geval een soortgelijke - , brief opstel. In het studiejaar 2012-2013 heb ik namelijk al een keer de propedeuse het eerste jaar ArtScience gedaan. Aangezien ik destijds mijn propedeuse heb gehaald heb, vraag je je waarschijnlijk af waarom ik dan eigenlijk ben gestopt. Het is niet makkelijk om daar een eenduidig antwoord op te geven, maar aangezien ik dat graag uit de weg wil hebben voor deze brief, wil ik toch een bescheiden poging doen.

Laat ik allereerst voorop stellen dat ik een geweldig jaar had bij ArtScience. Ik weet dat ik nog nooit zoveel verschillende dingen heb geproduceerd als in die periode - een audiovisuele installatie, een muziekinstrument, een korte film - en hiernaast had ik vooral veel nieuwe ideeën. Vooral aAan het maken van mijn werk heb ik destijds veel plezier beleefd en het afscheid was daarom des te moeilijker. Aan dDe keerzijde had was dat ik moeite had met het omarmen van het vrije karakter van de studie te omarmen en ik voelde ik me geregeld verloren en doelloos. Op een bepaalde manier waren mijn verwachtingen van een studie wat te rigide (ik was pas redelijk recent klaar met mijn middelbare school). Veel dingen die ik heb geleerd, heb ik daarom pas retrospectief kunnen waarderen. Wat ook meespeelde, is dat ik stiekem heel erg benieuwd was of ik een technische studie zou 'aankunnen'. Toen ik bij Informatica begon aan de Universiteit Leiden, gaf dat me direct de structuur en zekerheid die ik op dat moment enorm hard nodig had - ook al had ik zelf verwacht weer heel snel op de stoep bij de KABK te staan.

Na een jaar Informatica begon ik de kunsten toch te missen en dat deed me afvragen of ik wel de juiste keuze had gemaakt. Ik besloot dat ik Informatica móest afmaken, want dit was al de derde studie waaraan ik begon en ik wilde niet met twintig propedeuses eindigen. Het bleef dus Informatica, ook al wist ik al vanaf het bezig dat ik geen baan in de IT zou willen doen (dit leidt overigens vaak tot ontstelde reacties als men vraagt wat ik na mijn studie wil doen en ik dan antwoord 'kunst maken').

Het compromis was dat ik de zolder ging verbouwen tot houtwerkplaats (die miste ik namelijk enorm van de KABK). Verder ben ik een compleet nieuwe weg ingeslagen met mijn (abstracte) schilderijen; een combinatie van vaardigheden die ik op de KABK had geleerd, met inspiratie uit de natuur en de wetenschappelijke methodiek van Informatica. Dat bleek voor mij een groot succes te zijn en het is dezelfde insteek die ik vandaag de dag gebruik voor mijn werk. Alhoewel mijn schilderpraktijk één van de beste dingen in mijn leven is, maakt

het voor mijn gevoel mijn kunstenaarschap toch niet zo vervullend als ik zou willen. Er mist nog iets. De reden hiervoor is dat ik, mede dankzij mijn jaar ArtScience, teveel ideeën heb die het medium overstijgen.

Sommige van deze projecten heb ik bij Informatica kunnen realiseren onder het mom van een één of andere wetenschappelijke premisse (dit is wordt 'study hacking' genoemd). Een goed voorbeeld hiervan is het akoestische delay-line geheugen dat ik heb gebouwd. Dit concept biedt enorm potentieel voor een installatie waarin het publiek 'geheugen' kan ervaren door er mee in de zelfde ruimte te zijn. Het ontbreekt me echter aan een platform waar ik dit soort interdisciplinaire kunst naar een hoger plan zou kunnen tillen.

In de afgelopen jaren heb ik ontdekt dat Informatica zowel geweldig gereedschap als een goede inspiratiebron is. Het is echter geen einddoel op zich (misschien wel nooit?) en inmiddels ben ik bijna klaar met mijn master, die ik ergens volgend semester hoop af te ronden. Ik wil echter nog steeds kunstenaar worden, maar ik ben het 'contact' met de wereld inmiddels redelijk kwijtgeraakt. Wat heb je aan leuke ideeën als je ze niet kunt uitvoeren of als je geen publiek hebt dat je met je werk kunt beroeren? Laatst zag ik het werk 'Sirenen' van Joris Strijbos in de Kunsthal en was verbaasd wat voor krachtige ervaring het voor mij was. Ik herinner me dat er dat mensen doorheen liepen alsof het een gang naar de volgende ruimte was (oké, dat was het ook), terwijl ik daar een tijd lang in volledige verbijstering heb gestaan. Waarom deed het zoveel met me? Nou, het is natuurlijk gewoon een mooi werk. Maar wat ook meespeelde is dat ik me bedacht: "dit wil ik ook". Dit wil ik ook kunnen maken en exposeren en zo'n prachtige ruimte. Andere mensen op dezelfde manier ontroeren zoals dit werk mij ontroerd. Misschien wordt het tijd dat ik me (weer) volledig aan de kunsten ga wijden.

OVER ZEEDIEREN

Met dit verhaal uit de weg is het tijd om aan de échte motivatiebrief te beginnen. Dat is natuurlijk een grapje, maar ik heb nog niet verteld waarom ArtScience voor mij nu wél een goede plek zou zijn. Voor mij is het voelt voor mij dat eigenlijk heel logisch omdat het, zoals met zoveel inzichten, volgt uit persoonlijke ontwikkeling en zelfkennis. Door onszelf te begrijpen zijn we in staat om diepere relaties aan te gaan – bijvoorbeeld met de kunst. Ik heb jarenlang nagedacht over het feit waarom ik nou in hemelsnaam een kunstenaar zou willen zijn. Ik denk in dat geval graag over mezelf als een spons: ik heb de neiging om prikkels van alle kanten op te nemen en niet meer los te laten. Vervolgens 'moet' ik er dan wat mee. Misschien is kunst maken voor mij wel geen ambitie maar meer eens strategie om naar de wereld te kijken. Het is mijn manier om met prikkels

om te gaan: als een oester. En geloof me als ik zeg dat ik soms liever een bezem zou hebben om het zand naar buiten te vegen.

Afgezien van metaforische zeedieren ben ik op een punt in mijn leven terecht gekomen waarin heel erg hard met mijn eigen beperkingen ben geconfronteerd. Dit heeft er misschien wel voor gezorgd dat ik weinig illusies meer heb over mijzelf en weinig grootste verwachtingen van – en vooroordelen over mijn omgeving. Dit klinkt hopelijk niet al te sneu, want dat is het niet. Het geeft me wel een open blik die me bij een studie ArtScience van pas zal komen. Bovendien was een rigide verwachtingspatroon (en een behoefte daarin gevalideerd te worden) de vorige keer een grote belemmering.

WAT IS KUNST (VOOR MIJ)?

Hoewel ik denk dat ik een vrij breed interessegebied heb, blijft (abstracte) schilderkunst voor mij voor de jaren heen het allerbelangrijkste. Ik ben gefascineerd (geobsedeerd is een beter woord) met door texturen en patronen. Die kunnen auditief of haptisch zijn, maar in een belangrijke plaats visueel. In mijn schilderijen probeer ik texturen af te beelden die mij raken: het kijken naar patronen kan me een sterke lichamelijke sensatie geven en die wil ik graag vertalen naar mijn schilderijen. Lange tijd was olieverf daarvoor het gereedschap, maar sinds enige tijd heb ik dat losgelaten. Dat heeft een enorme berg aan mogelijkheden geopend: in de eerste plaats dat mijn schilderijen eigenlijk geen schilderijen meer zijn maar objecten. Daarmee bedoel ik dat ze niet iets afbeelden, maar fysiek iets fysieks zijn. Die overgang is subtiel voor de kijker maar groots voor de kunstenaar: het vraagt een andere (leukere) manier van werken. Veel van mijn werk is nu mixed-media en op wat voor wijze dan ook in reliëf.

Ik moet opbiechten dat ik vroeger een grote hekel had aan mixed-media. Ik vond het één groot zwaktebod ten aanzien van techniek (want je kunt ook gewoon alles écht schilderen). Alhoewel dat (gedeeltelijk) waar is, is het belangrijke inzicht dat je wel iets moet kunnen zien voordat je het kunt schilderen. Door methodisch, wetenschappelijk, te werk te gaan in mijn materiaalonderzoeken, kan ik allerlei beelden maken waar ik vooraf niet van had kunnen dromen. Methodisch is het sleutelwoord hier, want controle is voor mij uiterst belangrijk. Materiaal is sowieso heilig: het eerste dat ik meestal zeg als ik naar werk van anderen kijk is iets in de zin van: "kijk die verf er eens opstaan zeg!". Dat het ook nog iets voorstelt of er een concept achter schuilgaat is secundair (ik overdrijf nu een beetje). Al mijn werk heeft overigens wel degelijk een conceptueel component: vaak staat daarin de persoonlijke beleving centraal. Meestal komt dat voort uit mijn eigen beleving, zoals bijvoorbeeld bij de texturen in mijn schilderijen, maar het is belangrijk dat er genoeg ruimte is voor beleving van het publiek. Die ruimte voor ervaring maakt

dat het kunstwerk naar jou toekomt, in plaats dat je als kijker enorm veel moeite moet doen om je er in te verplaatsen (ik vind dat zelf enorm vervelend).

Naast het combineren van bestaande materialen als onderdeel van mixed-media, is het nog veel leuker om nieuwe materialen te ontwikkelen. Ik gebruik nu regelmatig krijt, polypropreen, dicht polystyreen, houtskool, olieverf, aquarelverf en bladgoud in één schilderij. Maar welke texturen kan ik nog maken met modulaire 3d-geprinte onderdelen, zelfgemaakte bio plastics of een oplossing van nitrocellulose (dat geeft een interessante structuur!)? Kan ik mijn tekenrobot (zie portfolio) gebruiken om zelf genererende patronen te maken? Of wellicht kan ik mijn eigen schilderijen 'pattern minen' (mijn afstudeer project CSInformatica) en van de resulterende patronen weer een nieuw schilderij maken. Dit zijn zomaar een paar ideeën waar ik echt heel erg blij van wordt en die ik wellicht in de komende jaren kan gaan realiseren. Soms vind ik het zelfs nog leuker om dingen te bouwen die me helpen met het maken van schilderijen. Zoals de Curvilopgraph (constructie op om gebogen perspectief lijnen mee te tekenen) of de eerder genoemde tekenrobot.

Genoeg over schilderijen, want er is nog veel meer dat me bezighoudt dan dat. In mijn propedeusejaar ArtScience ben ik begonnen met het maken van muziekinstrumenten. Ik heb toen een akoestisch instrument ontwikkeld met hamertjes die snaren aantikken door middel van ingeblazen lucht. Nog altijd ben ik gefascineerd door instrumenten en de verschillende texturen (daar zijn ze weer) van het geluid. Inmiddels ben ik meer geïnteresseerd geraakt in elektronische instrumenten en geluidsontwerp, bijvoorbeeld subtractive synthesis, en de elektronische muziekgenres. Met name de ambient en soundscapes hebben al een paar jaar mijn aandacht en sinds kort heb ik de eerste stap gezet om ook zelf werk op dat gebied te maken. Nieuwe instrumenten ontwikkelen en daarmee ook daadwerkelijk interessante composities produceren is iets waar ik mij ongelofelijk graag in zou willen storten. Het lijkt dan ook best een goede invalshoek voor een master ArtScience (maar niet perse de enige) aangezien het een onderwerp is waarin ik nog niet zo ervaren ben en er dus nog veel ruimte is om te leren.